

РЕШЕНИЕ

№ 1234

гр. София, 17.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 18.02.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ц.Вретенарова и при участието на
прокурора Димитров, като разглежда дело номер **9683** по описа за **2010**
година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.

С Решение /без номер/ от 06.12.2010г., постановено по н.а.х.дело №4681/2010г. по
описа на Софийски районен съд, СРС, НК, 100 състав е изменил Наказателно постановление
/НП/ №ДФР/НП-63/04.03.2010г., издадено от председателя на Д., с което на Ф. „Р. П.”-гр.С.,
БУЛСТАТ * за нарушение по чл.6, ал.2 от ЗМИП е наложена „имуществена санкция” в размер
на 3000 лева, като е намалил размера на наложената имуществена санкция на 2000 лева.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, решението е
обжалвано: 1.Изцяло- от лицето, чиято административнонаказателна отговорност е била
ангажирана с НП. Наведените в жалбата касационни основания са за съществени процесуални
нарушения, допуснати в процеса на преценка на събраните по делото доказателствени
материали и изграждане на доказателствените и фактически изводи на съда, довело и до
неправилно приложение на материалния закон-чл.348, ал.1, т.2 и т.1 НПК, вр.чл.63, ал.1,
изр.2-ро ЗАНН. Иска се АС-С. град да постанови решение, с което да отмени обжалваното
такова и измененото с него наказателно постановление изцяло; 2. В частта, с която е изменено
НП, като е намален размера на наложената „имуществена санкция”-от
административнонаказващия орган /АНО/. Наведеното в жалбата основание следва да се
квалифицира като „явна несправедливост на наложеното наказание”-чл.348, ал.1, т.3, вр.чл.63,
ал.1, изр.2-ро ЗАНН. Иска се АС-С. град да постанови решение, с което да отмени решението
на въззивната инстанция, в обжалваната му част

В съдебно заседание пред Административен съд С.-град, касаторът и ответник Ф. „Р. П.”-гр.С.

се представлява от адв.Х, която поддържа касационната жалба на доверителя си и оспорва основателността на касационната жалба на АНО.

Ответникът и касатор АНО се представлява от юрисконсулт Г, която оспорва жалбата на наказаното с НП лице и поддържа жалбата на АНО.

Представителят на С градска прокуратура, дава становище за неоснователност и на двете касационни жалби и предлага на съда да постанови решение, с което да остави в сила обжалваното с тях решение на СРС.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационните жалби са допустими.

Подадени са от лица, легитимирани да обжалват, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен четиринадесетдневен срок.

Разгледани по същество.

1. Жалбата на наказаното с НП лице- Ф. „Р. П.” е неоснователна.

Касаторът Ф. „Р. П.”, е санкциониран за това, че в качеството си на задължено лице по чл.3, ал.2, т.17 от ЗМИП не е изпълнил задължението си по чл.6, ал.2 от ЗМИП, изразяващо в неидентифициране по указания в приложимата разпоредба начин на идентификацията на физическите лица, действителни собственици на „ЕФ БИ ТИ” преди сключването на 01.12.2008г. на договор за паричен заем, по силата на който касаторът, като заемодател е предал на „ЕФ БИ ТИ” , като заемател сумата в размер на 150 000 лева, при лихва 1,5% на месец и при условия, подробно определени в договора.

Касационната инстанция намира, че така описаната фактическа обстановка е правилно установена от решаващия съд като не е налице съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствените материали по делото или ограничаващо правото на защита на обвиненото в извършеното административно нарушение лице. СРС е събрал всички необходими и възможни за изясняване на делото доказателства и не е допуснал процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.84 от ЗАНН. Фактическите констатации на СРС са направени след анализ на събрания по делото доказателствен материал. Безспорно е установено по делото, че касаторът е изискал документи за действителните собственици на „СЕАФ Транс-Болкан Фонд Б”, Делauer,САЩ, притежаващи 37 % от акциите на „ЕФ БИ ТИ” след сключването на договора за заем от 01.12.2008г. и след съставянето на АУАН за извършеното нарушение.

2. Жалбата на АНО е неоснователна.

Съгласно чл.23, ал.4, вр.ал.1 ЗМИП за нарушение на чл.6, ал.2 ЗМИП, извършени от едноличен търговец или юридическо лице, се налага имуществена санкция от 2000 до 50 000 лв.

Наказанието е „явно несправедливо”, когато не съответства на обществената опасност на деянието и дееца, на смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства, както и на целите по чл.12 ЗАНН-да се предупреди и превъзпита нарушителят към спазване на установения правов ред /лична превенция/ и се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани /генерална превенция/.

Преценката на въззивната инстанция, че неправилно е индивидуализиран размера от административнонаказващия орган наложената имуществена санкция около минималния предвиден в закона размер-3000 /три хиляди/ лева и че същата следва да бъде определена в минималния установен размер-2000 лева, е законосъобразна, при все че е мотивирана с лаконични съображения. Налагането на наказание се основава на нормативно регламентирани и последователно провеждани начала-на принципа за законоустановеност на наказанието-чл.27, ал.1 ЗАНН /определяне на санкцията в пределите на предвиденото от съответната приложима материалноправна норма за извършеното административно нарушение/ и на принципа за индивидуализация на наказанието-чл.27, ал.2 ЗАНН /лимитиране

на санкцията в съответствие с тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя/. Компетентният административнонаказващ орган е длъжен да се базира на обективни фактически данни за конкретната противоправна проява, за личните качества на нарушителя и за останалите, очертани в правната уредба обстоятелства, и надлежно да ги съобрази. В случая АНО не е изложил нито един факт, относим към конкретната противоправна проява. Важността на засегнатите от нарушенията по ЗМИП обществени отношения е отчетена от законодателя при определяне на санкциите за тяхното извършване в съответствие с принципа за законоустановеност, но тя не е конкретен факт за индивидуализация на наказанието по чл.27, ал.2 ЗАНН. Отделно от това, няма обективно установяване и посочване на имотното състояние на наказаното лице. При това положение и след като макар и след съставянето на АУАН, но преди издаването на НП, Ф. „Р. П.”-гр.С. е изисквала и представила документи за действителните собственици на „СЕАФ Транс-Болкан Фонд Б”, Делауер,САЩ; след като няма данни фондацията да е извършила други нарушения на ЗМИП и не са установени отегчаващи отговорността обстоятелства, правилно въззивната инстанция е приела, че справедливият размер на имуществената санкция е минималният установен в приложимата за извършеното нарушение разпоредба на чл.23, ал.4, вр.ал.1 ЗМИП и в този размер санкцията съответства на принципа за индивидуализация на наказанието и целите, установени в чл.12 ЗАНН.

С оглед гореизложеното и поради липсата на сочените от касаторите основания и на такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, въззивното решение, следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1 от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд С.-град, VI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение /без номер/ от 06.12.2010г., постановено по н.а.х.дело №4681/2010г. по описа на С районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.